

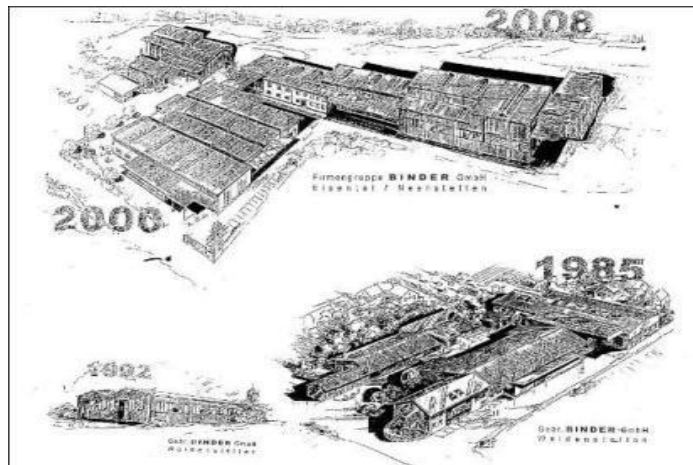
Az Erasmus+-nak köszönhetően a gyakorlatomat egy németországi fémipari vállalkozásnál tölthettem, mely remek tapasztalatot nyújtott és betekintést engedett abba, hogy a különféle logisztikai folyamatok hogyan működnek egy olyan vállalkozásnál, mely kinőtte a családi vállalkozás méreteit, emellett mégis megtartotta családi jellegét.

A vállalat egy falu udvarában egy garázsban indult útjára, hosszú utat bejárva ma már a Binder csoport tagjaként négy vállalat együttműködésével versenyképes vállalkozásként végzi tevékenységét az autóiparban, olyan nemzetközi multinacionális cégek beszállítójaként, mint többek között az Audi, a Mercedes/Daimler, az Opel vagy éppen a BMW. A cég, amelyikben én dolgoztam egy kis faluhoz tartozik, mely Ulmtól körülbelül 40 km-re helyezkedik el.

Hozzávetőlegesen 500 alkalmazottat foglalkoztatnak, akik különböző országokból érkeztek. Számos német, orosz, magyar munkatárs mellett jelentős számban vannak török, bulgár, román és lengyel foglalkoztatottak

is. Ennek a sokszínűségnek köszönhetően számos kultúra hasonlóságait és különbözőségeit, a különféle nemzetek gondolkodásmódját is megismerhettem. Ez együttműködésre és toleranciára tanított.

Mikor jelentkeztem a vállalathoz gyakorlatra, már tudtam mire számíthatok, mivel korábban dolgoztam ott, nyolc hónapot, mint csomagoló, így nem voltak ismeretlenek számomra az emberek és elvárások. Mégis sok mindent és sok mindenkit teljesen más szemszögből ismerhettem meg, mindenki nagyon közvetlen volt, hagytak teret egyéni munkavégzésre. A félkészraktárban kaptam munkát, ahol az anyagok áramlásának koordinálásáért voltam felelős, a feladataim közé tartozott a közvetlen munkatársaim irányítása és az egyes részlegekkel való kapcsolattartás, a megrendelések figyelemmel kísérése és azok kielégítése. Bár a gyárat már korábban is ismertem, a különböző részlegeken dolgozó munkatársakat és az ott folyó tevékenységeket csak felületesen. Pozitív benyomásként ért, mikor a főnököm minden részlegen végigvitt, bemutatott az ott dolgozóknak, akikkel valamiféle munkakapcsolatom felmerülhetett a gyakorlatom során. Nagyon hamar elfogadtak és bár az első hetekbe még szinte csak a közvetlen munkatársamat keresték a kollégák, pár hét elteltével sikerült bizonyítanom a

rátermettségemet. Sokat tanultam, bármilyen kérdésem volt, készségesen válaszoltak rá és elmagyarázták a miérteket.

Maga a félkész termékek raktára körülbelül fél éve kezdte meg működését, így a folyamatok és tevékenységek még nem teljesen kiforrottak, ebből kifolyólag úgy gondolom, hogy még nagyobb tapasztalatot és fejlődési lehetőséget jelentett, hogy szinte a kezdetektől részt vehettem a kialakulásban, megoszthattam az ötleteimet és voltak olyanok, amelyek kisebb pontosítások után végül megvalósításra kerültek. Ezek az ötletek persze főleg a praktikus anyag elrendezést érintették, és többnyire csak apróbb dolgokra vonatkoztak.

A cégnél töltött idő alatt mindig igyekeztem a maximumot kihozni magamból, mind a munkámat tekintve, mind pedig a német nyelvtudásomat illetően. Úgy gondolom, hogy ennek köszönhetően sikerült rátermettségemet bebizonyítani, megmutatni, hogy megbízható és felelősségteljes vagyok. Erre abból következtek, hogy a nyárra várnak vissza a vállalathoz, hogy ismét egy csapatban dolgozhassunk.

